

[Brorsen.]

Forinden jeg nu udtaler mig nærmere om en Del af Indholdet af Statsministerens Tale, ønsker jeg med nogle Ord at omtale hele vor økonomiske Stilling. Her vil jeg begynde med at udtale en Beklagelse af, at Finansministeren ikke hedder Bramsnæs. Det er ikke, fordi jeg har noget imod den nuværende højtærede Finansminister med det gode danske Navn Hansen, som i og for sig er en udmærket Mand, men jeg vilde gerne have haft, at den nuværende Nationalbankdirektør Bramsnæs havde været Finansminister i dette Øjeblik, fordi man jo i særlig Grad har fremhævet ham, bl. a. paa tidligere Venstrefinansministres Bekostning, ikke mindst Dr. Neergaards, som en i finansiel Henseende overmaade kyndig Mand, ja, en Mirakelmand.

Jeg skal indrømme, at naar man tænker paa Hr. Bramsnæs's forskellige Manipulationer paa Regnskaberne, maa man sige, at han har forsøgt sig noget i den sorte Kunst, men jeg vilde i særlig Grad gerne have haft, at han havde staaet som Finansminister, fordi der jo netop nu i dette Øjeblik kræves en virkelig i alle Henseender indsigtfuld og genial Finansminister. Det er muligt, at den nuværende Finansminister er det, det ved jeg ikke, men jeg vilde gerne have set, om den nuværende Nationalbankdirektør Bramsnæs kunde svare til det, der blev sagt om ham i de første Aar, efter at han var tiltraadt som Finansminister efter 1929.

Jeg skal nemlig sige, at det at skabe Balance — og det var jo derfor han blev rost — i de første Aar efter 1929 var i og for sig ikke saa vanskeligt, jeg havde nær sagt, det kunde enhver gøre, for Arbejdet var jo lagt til Rette paa en saadan Maade, bl. a. fra Venstres Finansminister Dr. Neergaards Side, at der i Virkeligheden ikke behøvedes nogen Indsats — og jeg har heller ikke set det fjerneste i den Retning — fra Bramsnæs's Side med Hensyn til Finansernes Sanering i de Aar, der kom efter 1929. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme ind paa hele dette Spørgsmaal, men det er i Virkeligheden det Saneringsarbejde, der blev foretaget fra 1926 til 1929, den nuværende Regering har tørret paa, i alt Fald i de første 2—3 Aar af sin Regeringstid.

Med Hensyn til den nuværende Finans-

ministers Tale i øvrigt maa jeg sige, at det var jo en lang Opremsning af Tal, der knytter sig til de 3 Finansaar 1932—33, 1933—34 og 1934—35. Jeg synes, jeg savnede virkelig finansiel Horisont i denne Tale, men Ministerens Konklusion gik jo egentlig ud paa, at det saa ikke saa galt ud, og det kunde i Virkeligheden være meget værre. Det sidste er jeg ikke uenig med ham i; men at klare Problemet, som det foreligger, kan give os — og naturligvis ikke mindst Regeringen — nok at bestille, og jeg tror ogsaa, jeg kan sige, at det bliver mere end et normalt Arbejdsaar for dem, der sidder i Finansudvalget.

Jeg skal ikke komme dybere ind paa det, der i Foraaret gav Anledning til en større Debat her i Folketinget; man husker jo, at den førtes mellem Repræsentanter for Oppositionen paa den ene Side og Finansministeren paa den anden Side og gjaldt Posteringer paa Finansloven. Man bebrejdede fra Oppositionens Side — efter min Mening med Rette — Finansministeren, at han jonglerede i lovlig høj Grad med Tallene, flyttede rundt med dem fra Driftsregnskabet til Formueregnskabet og omvendt, saadan omtrent som det passede ham. Naturligvis kom der i og for sig noget ud af Debatten, idet man blev oplyst om, hvad der egentlig var foregaaet, men jeg har Indtryk af, at den alligevel ikke førte til større Resultater, idet det maa fastslaaes, at Finansministeren til syvende og sidst her paa dette Omraade er den stærkeste, idet det er ham, der placerer Tallene, hvor de skal staa, og jeg ønsker, som sagt, ikke at optage Debatten fra i Foraaret. Det er muligt, at nogle af mine Kolleger, der sidder i Finansudvalget, vil gøre Bemærkninger om det, men jeg vil for mit Vedkommende holde mig til det, som jeg med Hensyn til Statens Finanser kalder det fuldkommen haandgribelige.

For man kan naturligvis manipulere med Tallene, flytte rundt med dem fra det ene Sted til det andet, men Sandheden kommer for en Dag før eller senere, de kan ikke i den Forstand gemmes til Side. Jeg mener det har sin store Betydning at se, hvorledes vi egentlig er stillet i økonomisk Henseende, statsfinansielt set. Jeg vil der sige, at her har man jo i Almindelighed en Kassebeholdning at ty til. Men den skal man ikke spørge om, for der er ikke noget